

ΤΕΥΧΟΣ 168

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1928

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ	— Γεγονότα καὶ σχόλια
ΚΟΜΗΤΟΣ ΜΠΟΣΔΑΡΙ	— Οἱ σύμμαχοι ἐν Ἑλλάδι
ΠΑΞΤΟΝ ΧΙΜΠΕΝ	— Μία συνέντευξις μετὰ τὸν Κων)τῖνον
ΑΔΑΜ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ	— Αἱ ἐκλογαὶ ἐν Ἀμερικῇ
ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΚΗ	— Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Ν. ΚΑΡΑΒΙΑ	— Ἡ τραπεζοκρατία τῶν Δωδεκανήσων
ΚΩΣΤ. ΚΑΡΑΤΖΙΔΟΥ	— Τὸ Διεθνὲς Δίκαιον
Κ...	— Ἑσωτερικὴ Ἑβδομάς

Αἱ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρ. 150	— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 75	— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚ. (γενικῶς) λ. 1	— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.
» ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5	
Ἑξάμηνοι συνδρομαὶ Ἑξωτερικοῦ καὶ τριμήνοι Ἑσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.	

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΕΛΛ

SINGLE-DOUBLE-TRIPLE-GOLDEN-GEAR

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ SHELL MEX

ΟΠΩΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΙ Η ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΚΑΝΟΝΙΣΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ

SINGLE SHELL
(ΣΙΓΚΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον λεπτόρευστον και μακράς διαρκείας. Τό ιδεώ-
δες όρυκτέλαιον δι' αυτοκίνητα μικράς δυνάμεως και μηχαν-
νάς ψυχωμένας δι' ύδατος και αυτοκίνητα.

DOUBLE SHELL
(ΝΤΟΥΠΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον μετρίας ρευστότητος, χρησιμοποιούμενον εις
τά πλείστα αυτοκίνητα πολυτελείας, εξασφαλίζον την ευ-
κολον εκκίνησιν και εις τόν ψυχρότερον καιρόν λιπαίνει ά-
μέσως όλα τά κινούμενα μέρη.

TRIPLE SHELL
(ΤΡΙΠΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον πολύρευστον ιδίως δια καιρόν λίαν θερμόν,
κατάλληλον δια μεγάλης δυνάμεως αυτοκίνητα, λεωφορεία
και βαρέα αυτοκίνητα. Κατάλληλον δια μοτοσυκλέτας.

GOLDEN SHELL
(ΓΚΟΛΝΤΕΝ ΣΕΛΛ)

Λίαν παχύρευστον ειδικώς παρασκευασμένον δια μηχανάς
ψυχωμένας δι' άέρος.

SHELL GEAR OIL
(ΣΕΛΛ ΓΚΕΑΡ ΟΙΛ)

Εξαιρετικής ποιότητος όρυκτέλαιον δια τó κιβώτιον τών
ταχυτήτων και τοῦ διαφορικού.

**SHELL TRANSMIS-
SION GREASSE**
ΣΕΛΛ ΤΡΑΝΣΜΙΣΣΙΟΝ
ΓΚΡΗΣ

Λίπος δια μηχανισμούς μεταδόσεως κινήσεων εκ τοῦ κινη-
τήρος (Transmission) κυλινδρικούς και με μπίλιες.

Τό ιδεώδες όρυκτέλαιον, όπως αποφεύγετε τās απανθρακώσεις. Τά
όρυκτέλαια ΣΕΛΛ διυλίζονται ούτως ώστε να μη παρουσιάζουν άνθράκω-
σιν, έχουν δε αποδειχθή κατόπιν δοκιμών, ότι δεν αφίπνουν κατά την χρη-
σιμοποίησιν άνθρακα.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΒΕΝΖΙΝΗΝ ΚΑΙ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ

ΣΕΛΛ

SHELL COMPANY (HELLAS) LTD

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

A. E. B. E. "Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1928

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 168

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΧΙΜΠΕΝ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ

«Κανείς δέν είμπορεϊ νά μοῦ ἀφαιρέσῃ
τόν τίτλον τοῦ δημότου Ἀθηναίων».

Δημοσιεύομεν σήμερον τό δεύτερον μέρος τῆς
μετά τοῦ μάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντί-
νου τελευταίας συνεντεύξεως τοῦ ἀμερικα-
νοῦ δημοσιογράφου Χίμπεν. Εἶδομεν εἰς
τό προηγούμενον ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταν-
τῖνος ἀφού ὁμίλησεν ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἁ-
γωνισμῶν προβλημάτων τῶν ἀπασχολούν-
των τὴν ἐν ἀποκλεισμῷ διατελοῦσαν Ἑλλά-
δα, ὁμιλεῖ ἐν συνεχείᾳ καὶ περὶ τοῦ Βενι-
ζέλου.

Δυσπάρῃ, εἶπεν, ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ὁ Βε-
νιζέλος ἀγωνίζεται ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν
φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ εἰ ἀντίπαλοι τοῦ
ὑπὲρ τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τοῦ μιλιταρι-
σμοῦ. Ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον συμβαίνει. Ὁ
Βενιζέλος ἀγωνίζεται ὑπὲρ πατρὸς πράγμα-
τος ἐξυπηρετοῦντος τὸ ἴδιον συμφέρον. Αἱ
ἀρχαὶ τοῦ περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης δικκυβε-
ρήσεως εἰς μίαν χώραν, ἐκσίζονται εἰς τὴν
δικτατορίαν. Θέλει καὶ ὡς εἶδος μεξικανι-
κῆς κυβερνήσεως.

Ὅταν ἦτο πρωθυπουργός, διερρήγνυε τὰς
σχέσεις μετὰ πάντα φίλον τοῦ τολμώντα νὰ δι-
αφωνήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ κόμματος
του. Οὐδέποτε ἐπέζητει νὰ διαδηλώσῃ τὴν
θέλησιν τοῦ λαοῦ ἐπέβαλε τὴν ἰδικήν του
θέλησιν εἰς τὸν λαόν. Ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς λα-
ὸς δέν ἠδύνατο νὰ τὸ δεχθῇ αὐτό. Ἐκεῖνο
τὸ ὅποιον θέλει εἶναι μία συνταγματικὴ κυ-
βέρνησις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑπάρχῃ θέσις διὰ
δύο κόμματα, τὸ τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὸ
τῶν Συντηρητικῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων πάλιν
θὰ ἔχῃ πρόγραμμα καθωρισμένον, ὅπως
ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ ἐν

πάσῃ ἄλλῃ πολιτισμένην χώραν. Προσωπικὰς
κυβερνήσεις δέν τὰς θέλει.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου ἠθέλην νὰ σᾶς ὁμιλήσω. Τὸ ἄλλο ἀφο-
ρᾷ τὰς τῆς δῆθεν γερμανικῆς προπαγάνδας ἐν
Ἑλλάδι. Αἱ δυνάμεις τῆς Ἀντάντ ἐτάχθη-
σαν, ὡς φαίνεται, μετὰ τὴν ἀποψιν, καθ' ἣν
πᾶς ὅστις δέν θέλει νὰ πολεμήσῃ παρὰ τὸ
πλευρόν των εἶναι γερμανόφιλος. Τίποτε τὸ
ψευδέστερον, προκειμένου περὶ Ἑλλάδος.
Ἡ σημερινὴ ἐχθρα ἐναντίον τῶν συμμάχων
ἐν Ἑλλάδι—καὶ ἐνετάθη ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ ἀπο-
κλεισμοῦ—ὀφείλεται εἰς αὐτοὺς τοὺς τοὺς
συμμάχους καὶ ὄχι εἰς διανδήποτε προπα-
γάνδαν γερμανικὴν. Ἡ ἀπόδειξις εὐρήσεται εἰς
τὸ γεγονός ὅτι, καθ' ὅν χρόνον ἡ δῆθεν γερ-
μανικὴ προπαγάνδα εὐρίσκετο εἰς τὸ ζηνθ
τῆς, ἀσήμαντος ἦτο ἡ οὐδόλως ὑψίστατο εἰς
τὴν Ἑλλάδα ἐχθρα κατὰ τῶν συμμάχων. Ἡ
ἐχθρα αὕτη ἤρχισε σημειουμένη, ἀφ' ἧς ἐπο-
χῆς εἰ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Κεν-
τρικῶν Δυνάμεων καὶ πᾶς ὅστις ὑπεδεικνύε-
το ὑπὸ τῆς ἀγγλογαλλικῆς μυστικῆς ἀστυ-
νομίας ὡς ἐχθρικῶς διακείμενος πρὸς τὴν
Ἀντάντ, ἀπηλαύνετο ἐξ Ἑλλάδος. Τότε τὸ
λαϊκὸν αἰσθημα ἤρχισε ἐξεγειρόμενον κατὰ
τῶν δυνάμεων τῆς Ἀντάντ ἀφεαυτοῦ, ὥστε
καὶ ἂν ὑπῆρχε γερμανικὴ προπαγάνδα νὰ μὴ
εἶναι αἱ εἰσηγήσεις τῆς αἰ ὁποῖαι ἐξήγειραν
τὸν λαόν.

Μέρος τῆς ἐχθρας αὐτῆς ὀφείλεται καὶ εἰς
τὸ γεγονός ὅτι εἰ σύμμαχοι συνέδεσαν τὰ μέ-

γιστα συμφέροντά των με τὰς προσωπικὰς φιλοδοξίας τοῦ Βενιζέλου. Ἀλλὰ καὶ ἄλλο μέγα μέρος τῆς ἐχθρας αὐτῆς ὀφείλεται εἰς τὴν κακὴν ἐξάσκησιν τοῦ συμμαχικοῦ ἐλέγχου ἐν Ἑλλάδι. Ὅταν γράψετε μίαν προσωπικὴν ἐπιστολὴν ἄνευ οἰασ-
 δήποτε πολιτικῆς σημασίας πρὸς ἕνα φίλον ᾧ σχετικόν σας ἐν Ἀθήναις καὶ κρατεῖται ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ μίαν ἐβδο-
 μάδα διὰ τὰ ἀνοιχθῆ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πε-
 ριεχομένου τῆς νὰ διαγραφῇ, ἐξεγείρεσθε ἐν-
 τόνως, ὅχι τὸσον διὰ τὴν ἀχαρκτήριστον
 τυραννίαν, ὅσον διὰ τὴν ἀνοησίαν τῶν ἐνε-
 γούτων τὴν λογοκρισίαν αὐτήν. Διότι εἰς τὸ
 κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἂν θέλετε νὰ συνω-
 μοτήσετε με ἕνα ἄνθρωπον ζῶντα ἐν τῇ αὐτῇ
 πόλει, δὲν θὰ τοῦ γράφατε ἐπιστολὴν. Βά-
 ζετε τὸ καπέλλο σας καὶ πηγαίνετε νὰ τὸν
 συναντήσετε. Τὸ ἥμισυ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ
 συνεχῶς ἐφέρετο εἰς ἀπόγνωσιν ἀπὸ τὸ εἶδος
 τοῦ ἀνοήτου αὐτοῦ ἐλέγχου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐ-
 ξηρέθησε μέχρις ἀφαντάστου σημείου. Ἀλλὰ
 τὸ νὰ διατείνεται τις ὅτι εἶναι γερμανόφιλος
 διότι δὲν θέλει νὰ νοιώσῃται τὰ ἰδιωτικὰ γράμ-
 ματα τοῦ ἢ νὰ παραδίδῃται τὰ ἄσυλα ἄ-
 νευ οἰουδήποτε νομίμου τύπου, εἶναι παιδα-
 ριῶδες. Εἶναι ἕνας πενητὸς κύκλος. Ἡ Ἀν-
 τάντ λαμβάνει ἐξαιρετικῶς αὐστηρὰ μέτρα
 διότι κατηγορεῖ τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ γερμανο-
 φιλίᾳ. Οἱ Ἕλληνες φυσικῶτα ἐξεγείρονται
 διὰ τὰ λαμβανόμενα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀφορ-
 μῆς μέτρα, ὅπως θὰ ἐξεγείρετο ὁ ἀμερικανι-
 κός, ἢ οἰσδήποτε ἄλλος λαός. Ἡ Ἀντάντ
 στρέφεται τότε δλόγυρα καὶ λέγει: «Βλέπε-
 τε, αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι
 γερμανόφιλοι ὅπως ὑποπτευόμεθα!» Τὸ γε-
 γονός εἶναι ὅτι τὸ γερμανόφιλον αἶσθημα ἐν
 Ἑλλάδι εἶναι ἀπείρως ἀσθενέστερον ἀφ' ὅτι
 εἶναι ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις, Ὁλλανδίᾳ,
 ἢ οἰαδήποτε σκανδιναυικῇ χώρᾳ. Ἐξ ἄλλου
 ἀντιανταντικῇ ἐν Ἑλλάδι προπαγάνδᾳ καὶ
 τῶρα ἀκόμη πᾶν ἄλλο ἢ ὑπάρχει, ἐν ὧ ὑπάρ-
 χει ἀνθελληνικὴ ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ
 Ρωσίᾳ. Τὸ μοναδικὸν αἶσθημα τοῦ Ἑλλη-
 νικοῦ λαοῦ ἐναντὶ τῆς Ἀντάντ σήμερον εἶναι
 αἶσθημα λύπης καὶ ἀπογοητεύσεως. Ἦκουσε
 τόσα πολλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου
 «περὶ ὑπερασπίσεως τῶν μικρῶν Ἐθνῶν» ὥ-
 στε ὑπῆρξε σφοδρὸν κτύπημα δι' αὐτὸν ἢ
 συμπεριφορὰ τῆς Ἀντάντ, συμπεριφορὰ ἀ-
 σχήματος, σκληρὰ καὶ χωρὶς κέρδους δι' οἶον-
 δήποτε. Καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, ἐξεγείρεται
 κατὰ τῆς Ἀντάντ, διὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀποδι-
 δομένην κατηγορίαν τοῦ γερμανοφίλου, μετὰ
 τὰ ὅσα αὐτὴ καὶ ἡ κυβερνήσις ἐπραξαν ὑπὲρ

τῶν δυνάμεων τῆς Ἀντάντ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως
 τοῦ πολέμου. Ἐξεγείρεται ἐπαναλαμπάνω
 διότι χαρακτηρίζεται γερμανόφιλος, ἐπειδὴ
 δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ τὴν χώραν του καταστρε-
 φομένην, ὅπως κατεστράφη ἡ Σερβία, τὸ
 Μαυροβούνιον καὶ ἡ Ρουμανία.

Ὡς ἐπανειλημμένως ἐτόνισα πρὸς τοὺς ἀν-
 τιπροσώπους τῆς Ἀντάντ, δεόν νὰ εἶναι ἀ-
 πολύτως βέβαιοι περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν
 συμμαχικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Βαλκανικῇ,
 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἕλληνας. Αὐτὸ ἄλλως
 τε ἐπιβάλλει ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη. Ἡ
 ἀντιλήψις ὅτι πᾶς Ἕλλην εἶναι ἐχθρὸς τῆς
 Ἀντάντ καὶ δὲν εἶναι ἄξιος ἐμπιστοσύνης,
 ἀποτελεῖ ἀπλυστάτα δεδηλωμένην πρόθεσιν
 ἐπιτελέσεως ἀνεπανορθώτου τινὸς σκοποῦ,
 ἀνεπανορθώτου τὸσον διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅσον
 καὶ διὰ τὰς δυνάμεις τῆς Ἀντάντ. Ἐπραξα
 πᾶν τὸ δυνατόν ὅπως διαλύσω τὴν δυσπι-
 στίαν τῶν συμμάχων δυνάμεων. Παρέσχον
 πᾶσαν δυνατὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἐγγύησιν.
 Πολλὰ τῶν στρατιωτικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα
 ἐζητήθησαν ὡς μέτρα ἐξασφαλίσεως ἐγὼ ὁ
 ἴδιος τὰ εἰσηγήθην διὰ τὰ καθήσυχάσω τοὺς
 συμμάχους καὶ ἐγὼ μόνος μου προσεφέρθην
 νὰ τὰ ἐκτελέσω. Ὁ στρατός, ὁ ὁποῖος, ὅπως
 γνωρίζει πᾶς στρατιωτικὸς ἀπειλέεσε κίνδυ-
 νον διὰ τὰς συμμαχικὰς δυνάμεις ἐν Μακε-
 δονίᾳ, οὐσιαστικῶς εἶναι αἰχμάλωτος εἰς τὴν
 Πελοπόννησον. Ὁ λαός μου ἀφωπλίσθη καὶ
 σήμερον εἶναι ἀνίσχυρος ἐναντὶ τῆς ἐπανα-
 στάσεως. Ὅπως δὲ γνωρίζει ἐκ πικρᾶς πει-
 ρας πᾶσα δρᾶσις τῶν ἐπαναστατῶν εἶναι δυ-
 νατὴ, ἐφ' ὅσον αἱ δυνάμεις τῆς Ἀντάντ ἐξη-
 κολουθοῦν νὰ χρηματοδοτοῦν τὴν ἀναφανδὸν
 ἐπαναστάτησιν τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος.
 Τὰ τρόφιμα τὰ ὁποῖα ἀπέμειναν ἐν Ἑλλάδι
 μόλις θὰ διαρκέσουν διὰ τὴν διατροφήν τοῦ
 λαοῦ ἐπὶ ἐν δεκαπενθήμερον ἀκόμη. Οὕτε
 αὐτοὶ οἱ βέλγοι ὑπὸ τὸν γερμανικὸν ζυγὸν ἐδ-
 ρισκονται εἰς ἀπελπιστικωτέραν θέσιν ἀφ'
 ὅτι ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι σήμερον.

Καθὼς ἀπηρχόμην ἡρώτησα τὸν Ἕλληνα
 Βασιλέα.

— Καὶ τί θὰ πράξετε, Μεγαλειότατε,
 ἂν ἐπιχειρήσουν νὰ σᾶς ἐκθρονίσουν;

— Ἐδῶ ἐγεννήθη, ἀπήντησεν ὁ Βασι-
 λεὺς Κωνσταντῖνος. Εἰμαι δημότης Ἀθη-
 ναίος. Γνωρίζετε πῶς αἱ Ἀθηναὶ ὀνομάζον-
 ται ἑλληνιστί; ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ (ἑλλη-
 νιστὶ εἰς τὸ ἀγγλικὸν κείμενον) Ὁραταί! Καὶ
 ἐγὼ εἰμαι εἰς τῶν Ἀθηναίων αὐτῶν. Κανεὶς
 δὲν δύναται νὰ μοῦ ἀφαιρέσῃ τὸν τίτλον
 αὐτόν.

ΠΑΞΤΟΝ ΧΙΜΠΕΝ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἐν μέσῳ ἀνησυχιῶν καὶ ἀβεβαιότητος
 περὶ τῆς θέσεως τῆς Κυβερνήσεως
 ἐπανελάβην ἡ Βουλὴ τὰς ἐργασίας τῆς
 καὶ ἡ νέα Κυβέρνησις τῶν τριῶν κομμά-
 των ἐνεφανίσθη μετὰ νέας ἐπαγγελίας καὶ
 νέας ὑποσχέσεις. Τὸ φάσμα τῆς διαλύ-
 σεως τῆς Βουλῆς ὑπῆρξεν ὁ κύριος λό-
 γος δι' ὃν συνεκεντρώθη μικρὰ πλειοψη-
 φία περὶ τὴν Κυβέρνησιν. Εἶναι ὅμως
 προφανὲς ὅτι ἀποστολὴ τῆς Βουλῆς ταύ-
 της, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Οἰκουμε-
 νικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν σύναψιν τοῦ
 δανείου ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ εὐ-
 ρέως συνασπισμοῦ, ἔληξεν. Ἡ πρὸς τὴν
 Κοινὴν Γνώμην ἐπαφὴ αὐτῆς ἐπαυσε
 καὶ ἡ δυσαρμονία Δαοῦ καὶ Βουλῆς ἐπι-
 βάλλει τὴν προσφυγὴν εἰς ἐκλογὰς ἵνα
 ἀναδειχθῇ νέον Κοινοβούλιον ἄξιον νὰ
 λύσῃ μετὰ κύρους ὅσα ζητήματα ἐμφα-
 νίζονται ἄλυστα. Τόσον τὸ ζήτημα τῶν
 φορολογικῶν δι' ἃς διαμαρτύρεται ὁ Δαὸς
 ὅσον καὶ αἱ ἐκβιαστικαὶ τάσεις τῶν προ-
 σφύγων ὡς ἐπίσης καὶ τὰ γενικὰ κοινω-
 νικὰ ζητήματα θὰ εὗρουν λύσεις διὰ τὴν
 κληθῇ καὶ πάλιν ὁ Δαὸς πρὸς τὰς κάλ-
 πας καὶ δόση διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ ἱ-
 σχυρὰν καὶ παγίαν κυβερνήσιν. Σήμερον
 Βουλὴ καὶ Κυβέρνησις διέπονται ὑπὸ
 καμάτων καὶ εἶναι καταφανὲς ἡ διάστα-
 σις αὐτῶν πρὸς τὴν Κοινὴν Γνώμην. Εἰς
 νέαν λοιπὸν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς γνώ-
 μης πρέπει πάντες νὰ σπεύσουν, ὡς πρὸς
 διέξοδον καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ὁμαλότητος.

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀπὸ ἐξαετίας περίπου
 διαμένων κ. Πέτρος Μαυρομιχάλης
 πρῶτον ὑπουργός, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτημα
 ἡμερησίας ἐφημερίδος, ἂν ἡ παρούσα
 Βουλὴ εὐρίσκεται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τὴν κοι-
 νὴν γνώμην καὶ ἂν διαλυομένης ταύτης
 ποῖον πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἐπίμαχον ζή-
 τημα κατὰ τὰς νέας ἐκλογὰς, διατυπῶν
 τὴν γνώμην ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχασε πᾶσαν ἐ-
 παφὴν μετὰ τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ ὅτι
 τὸ ἐπίμαχον ζήτημα τῶν νέων ἐκλογῶν
 δεόν νὰ ᾖ ἡ ἐπαναφορὰ ἢ οὐ τῆς Βασι-
 λεως. Πρὸς τὴν γνώμην ταύτην τοῦ κ.
 Μαυρομιχάλη διίσταται ὡς γνωστὸν αὐ-
 τὸ τοῦτο τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, τὸ ὁποῖον ἔ-
 χει πλειστάκις ὑποστηρίζει τὴν ἀποψιν
 ὅτι διὰ τὴν γνήσιαν καὶ αὐθεντικὴν ἐκ-
 δήλωσιν τῆς γνώμης τοῦ Ἑλληνικοῦ λα-

οῦ ἐπὶ τοῦ Πολιτεύματος δεόν νὰ ὑπάρ-
 ξουν ἐγγυήσεις σοβαρὰ καὶ ἀπρόσβλητοι
 ἀπὸ πάσης ἐπιδράσεως στρατοκρατικῆς
 καὶ πολιτικῆς. Πρὸς τὴν ἀποψιν ταύτην
 τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἔχει ἤδη ἀπὸ πολ-
 λοῦ συνταχθῇ καὶ ἡ «Νέα Ἐποχὴ» φρο-
 νοῦσα ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ δρᾶσις τῶν διαφό-
 ρων «παραγόντων» δὲν ἐπαυσεν ἐφιστα-
 μένη, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ χιλιάδες τῶν προ-
 σφυγικῶν ψήφων εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ
 πολλαπλασιάζονται εἰς τὸ ἀπειρον προ-
 κειμένου περὶ τοῦ Πολιτειακοῦ δημοψη-
 φίσματος, πᾶσα παρ' ἡμῶν τῶν Βασιλο-
 φρόνων ἀνακίνησις τοῦ Πολιτειακοῦ ζη-
 τήματος, εἶναι παρακινδυνευμένη. Τὰς
 ἀπόψεις ταύτας ἄς ἔχωσιν οἱ ὁμόφρονες
 ὑπ' ὄψει καὶ ἄς μὴ σπεύδουν εἰς διατυ-
 πώσεις γνώμων, αἵτινες εἶναι ἀσύμφο-
 ροὶ διὰ τὸν ὅλον ἀγῶνα τῶν Βασιλο-
 φρόνων.

Εἰς τὸ συνελθὼν Συνέδριον τῶν Ἐμπορικῶν
 Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους ἠκούσθη-
 σαν διαμαρτυρίαι διὰ τὰς θάρεις φορολο-
 γίας καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν
 φόρων. Ἀποβαίνει αὐτῶ πασιδὴλον ὅτι ὁλό-
 φωρος ἡ χώρα πιεζομένη ἀπὸ τὰς φορολο-
 γίας ζητεῖ ἀνακούφισιν, ζητεῖ ἀναστολὴν τῆς
 διώξεως, ζητεῖ νὰ παύσῃ ἡ πίεσις τῶν δημ.
 εἰσπρακτῶν. Ἀπὸ τῆς Κρήτης μέχρι τῆς Μα-
 κεδονίας καὶ τῶν Ἰονίων αἱ διαμαρτυρίαι τῶν
 φορολογουμένων πολιτῶν πολλαπλασιάζονται,
 φέρουσιν δὲ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μέ-
 γονον ἀσυγκίνητος, ἐπιμένων νὰ ἐφαρμόσῃ φέ-
 ρους δυσκόλως ἀνεκτοὺς καὶ προβαίνων εἰς
 ἀπηνή διωγμὸν τῶν πολιτῶν. Ἡ ὥρα τῆς ἐ-
 φαρμογῆς τῶν φόρων καθίσταται οὕτω πλέον
 ἀποπνικτικὴ ἀπὸ τὴν ὥραν τῶν οἰκονομικῶν,
 τὴν ὅποian ἀπέκρουσεν ὁ κ. Καφαντάρης, ὡς
 περισσώτερον ὀδυνηράν. Καὶ καλεῖται ἤδη ὁ
 κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀντιμετω-
 πίσῃ τὴν λαϊκὴν ἐξέγερσιν προκειμένου νὰ
 ἐφαρμόσῃ τὰς οἰκονομικὰς καὶ φορολογικὰς
 μεθόδους του.

Τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Κόμητος Μπο-
 σδάρι, Πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κατὰ
 τὴν ταραχὴν περὶ τοῦ 1914—1918 ἐν
 Ἑλλάδι, τῶν ὁποίων ἀποσπάσματα θὰ δη-
 μοσιεύσῃ ἐν συνεχείᾳ ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ἀπο-
 τελοῦν πολὺτιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἀπόδει-
 ξιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας. Ὁ κόμης Μπο-
 σδάρι, ἀνὴρ ἐξαιρετικοῦ ἤθους καὶ εὐκρι-

νείας θαυμαστής, εκθέτει τὰς ἀναμνήσεις του μετὰ καταπλησσοῦσης ἀντικειμενικότητος καὶ ἀποδίδει τὸ δίκαιον ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει. Διὰ τῶν σελίδων τοῦ βιβλίου τοῦ κόμητος Μποσδάρι, ἀποκαλύπτεται διὰ πολλοστὴν φορὰν, ἡ κακοποιὸς καὶ προδοτικὴ δρᾶσις τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ ὁ ἀπαίσιος ρόλος τῆς Γαλλικῆς διπλωματίας ἐν Ἑλλάδι. Μηχανογραφίαι, δολοπλοκίαι, ἀσυναρτησίαι, συ-

κοφαντίαι, ἐπιπολαιότητες καὶ πρὸ παντὸς κυνικὴ περιφρόνησις, πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὸ δίκαιον, ἰδοὺ ἡ ὅλη δρᾶσις τῶν Συμμάχων καὶ τοῦ Βενιζελισμοῦ κατὰ τὴν μαύρην ἐκείνην περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μποσδάρι μεταφραζόμενον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, πρέπει νὰ γείνη κτῆμα παντὸς τιμίου Ἑλλήνου, νὰ γείνη κτῆμα καὶ τῶν μελλουσῶν Ἑλληνικῶν γενεῶν.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΜΠΟΣΔΑΡΙ

Ἡ ἀνοδος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου Ὑπουργείου Ζαῖμη. — Ἑλληνικὴ νομιμοφροσύνη καὶ Γαλλικὴ ἀντίδρασις. — Αἱ βενιζελικαὶ σκευωρίαι.

— Πῶς ἀπέτυχεν ἡ ἀποστολὴ τῶν Πριγκήπων Νικολάου καὶ Ἀνδρέου. — Ὁ ἀπαίσιος ρόλος τοῦ Γκυγιεμέν.

Πρὸ δεκαήμερου ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Ρώμην εἰς τόμον, περιλαμβανόμενον εἰς τὴν σειρὰν τῶν βιβλίων τῶν σκοπὸν ἔχοντων νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τοῦ Μεγάλου Πολέμου, τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ κόμητος Μποσδάρι, τοῦ διατελέσαντος πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας τοῦ 1914—1918. Εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα αὐτὰ μολονότι φέρονται τὴν σφραγίδα τῆς ἰταλικῆς ἐν πολλοῖς μεροληψίας, διαφαίνονται πολλὰ ἀλήθεια καὶ διαφωτίζοντα πλεῖστα ὅσα σημεῖα τῶν παρασκηνίων τῆς τραγικῆς ἐκείνης περιόδου.

Πρωῖναι τινες συνάδελφοι ἐσταχυολόγησαν ἤδη ἀποσπάσματα τινὰ ἀπ' τὸ βιβλίον αὐτό. Καθ' ὃν τρόπον ὅμως ἐγίνεν ἡ σταχυολόγησις πᾶν ἄλλο ἢ ἡ ἀλήθεια πρόκειται νὰ διαλάμψη καὶ ἡ τραγικὴ ἐκείνη περίοδος νὰ διαφωτισθῇ.

Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ κόμητος Μποσδάρι ἡ «Νέα Ἐποχὴ» θὰ ἀποσπάσῃ ὅλα τὰ κεφάλαια τὰ περιγράφοντα τὰ δραματικὰ γεγονότα τὰ σημειωθέντα ἀπὸ τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου Ὑπουργείου Ζαῖμη (8|21] Ἰουνίου 1916) διαφωτίζουσα δι' ἰδίων της σημειώσεων τὰ σημεῖα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια

ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ὑπεχώρει πρὸ τοῦ ἰταλικοῦ συμφέροντος.

«Τῆς ἐπιδόσεως τῆς διακοινώσεως τῆς 8] 21 Ἰουνίου 1916, λέγει ὁ κόμης Μποσδάρι, προηγήθησαν ἐδύοτατα παρασκευαὶ ἐκ μέρους τῶν γάλλων καὶ ἀγγλῶν διὰ τὴν ἐξάσκησιν ἐνεργητικῆς πίεσεως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἀξιώσεις αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὴν διακοίνωσιν αὐτὴν δὲν ἐξετελούντο ἀμέσως. Πολλὰ καὶ ἰσχυρὰ πλοῖα τοῦ συμμαχικοῦ στόλου κατέπλευσαν εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Φαλήρου καὶ παρέμεναν ἐκεῖ ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐμφανίσεως τῆς δυνάμεως βομβαρδισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ προδότησει τοῦ ὁποῖου εἶχον καταστρωθῇ ἤδη καὶ τὰ σχέδια. Ἐνθυμούμαι ὅτι ἐξετάζων ἐν τῶν σχεδίων αὐτῶν, παρετήρησα ὅχι ἄνευ τρόμου ὅτι μετὰ τῶν κτιρίων τὰ ὅποια ἦσαν προωρισμένα νὰ δεχθῶν τὰς σφαῖρας τοῦ ναυάρχου Νταρτὶς ντὲ Φουρνὲ ἦτο καὶ ἡ παλαίᾶ μου πρεσβεία καὶ ὅχι ἡ νῦν. Διώρθωσα φυσικὰ, τὸ λάθος, ἀλλὰ μοῦ ἀπέμεινε φυσικὰ ἡ ἀμφιβολία μή τιχὼν δὲν διωρθώοντο καὶ εἰς ὅλα τὰ διανεμηθέντα σχέδια βομβαρδισμοῦ, πρὸς τὰ πλοῖα.

Ὅλη αὕτη ἡ παράταξις τῶν δυνάμεων ἀπέμεινε ἀχρησιμοποίητος διότι ἡ συνθηκολόγησις ὑπῆρξε πλήρης καὶ ἀμεσος. Ὁ Σκουλούδης ἔμεινεν εἰς τὴν εἰκὴν του. Ἐπεδῶσαμεν τὴν διακοίνωσιν εἰς τὸν Πολίτην ὁ

ὁποῖος εἶπεν ὅτι ὁ Σκουλούδης δὲν κατεῖχε πλέον τὴν ἐξουσίαν.

Τὸ ἐσπέρως τῆς ἐπομένης προσήλθεν εἰς τὴν διάσκεψιν μας ὁ Ζαῖμης καὶ ἐξήλωσεν ὅτι ὅλαι μας αἱ ἀξιώσεις ἀνεξαιρέτως ἐγένοντο δεκταὶ καὶ ὅτι τοῦ ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως νὰ σχηματίσῃ τὴν νέαν κυβέρνησιν. Τὴν ἐπομένην ἐδημοσιεύθη διάταγμα ἀποστρατεύσεως εἰς διάστημα δύο μηνῶν. Τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ἐθεωρήθη μακρὸν ἐκ μέρους τῶν στρατιωτικῶν μας ἀκολουθῶν οἱ ὅποιοι τὸ ὑπεβίβισαν εἰς μῆνα. Αἱ ἀξιώσεις αἱ ἀφορῶσαι τὰς πολιτικὰς μεταβολὰς θὰ ἐξετελοῦντο ἀνευ μεταβολῆς.

Ὁ τύπος ἐν τῷ μετὰξὺ ἐσχολίαζε τὰ γεγονότα καὶ αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες ἐτόνιζον ὅτι τὸ τελεσίγραφον τῆς Ἀντάντ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑπερέβαλεν εἰς ἀξιώσεις καὶ αὐτὸ τὸ τελεσίγραφον τῆς Αὐστρίας πρὸς τὴν Σερβίαν. Ὡς πρὸς τὴν χωριστὴν διακοίνωσιν τὴν ὅποιαν ἐπέδωσα ἐγὼ ἐπέμεινον ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἀποστράτευσιν ἐν Ἡπείρῳ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς σχόλια ἰδιαιτέρως κακόβουλα εἰς βάρος τῆς Ἰταλίας.

Αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες ἐπεδείκνυν ποῖαν τινὰ ἐπιφυλακικότητα πρὸς τῆς ἐμοθύμου σχεδὸν ἐξεγέρσεως τῆς δημοσίας γνώμης.

Ἀλλ' ἡ ὑποταγὴ τοῦ Ζαῖμη, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός του, ἀπεδείχθη μετ' ὀλίγον χρόνον ματαία. Διὰ μερικτοὺς βενιζελικοὺς ὁ Ζαῖμης ἦτο ὁ ἀποδιοσμπαλὸς τράγος. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Ζαῖμης ἀντελαμβάνετο καλὰ ὅτι ἂν ὁ Βενιζέλος καὶ τὸ κόμμα του ἐξηκολούθουν νὰ ἐμφανίζον ἐκυτοὺς ὡς τοὺς ἀποκλειστικῶς κατέχοντας τὸ προνόμιον τῶν πρὸς τὴν Ἀντάντ συμπαθειῶν, τὸ πρᾶγμα ἤρχιζε νὰ προσλαμβάνῃ μορφήν κινδύνου. Δὲν εἶχεν ἀκόμη καταπαύσει ἡ ἀπήχησις τῆς πρώτης μας συνομιλίας μετὰ τὸν νέον πρωθυπουργὸν καὶ οἱ γάλλοι καταλαμβάνον τὰ Ἀντικύθηρα. Μόλις ἐγνώσθη ὁ κατάλογος τῶν νέων ὑπουργῶν καὶ ὁ Γκυγιεμὰν ἤρχισε κινούμενος. Ἐλεγεν ὅτι τὰ δνόματα ἔπρεπε νὰ ὑπεβλήθουν προηγουμένως εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῶν προστατῶν Δυνάμεων, αἱ ὅποια καὶ μόνον εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ πιστοποιήσουν ἂν οἱ νέοι ὑπουργοὶ ἔτρεφον, πράγματι εὐνοϊκὰ αἰσθήματα πρὸς τὴν Ἀντάντ, ὅπως εἶχον ἀξιώσει εἰς τὴν διακοίνωσιν των τῆς 8|21 Ἰουνίου. Ἐπὶ παραδείγματι, οἱ κ. κ. Χαραλάμπης καὶ Καλάρης ἦσαν, κατ' αὐτόν, ἄνθρωποι τοῦ Δούσανη. «Ὁυσιαστικῶς (ἔλεγεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας μίαν μὲν

ἐβδομάδα ἀπὸ τῆς ἐποδόσεως τῆς διακοινώσεως) τίποτε δὲν ἐπετύχμεν!» Ἡ Βουλὴ διελύθη καὶ διεβεβαιώθη ὅτι αἱ νέαι ἐκλογαὶ θὰ διενεργηθῶν κατὰ μέσα Ἰουλίου.

Κατὰ τὴν πρώτην μου συνομιλίαν μετὰ τὸν Ζαῖμην, τὸν συνεδούλευσα ρητῶς, ἐφ' ὅσον εἶχεν ὑποχωρήσει κατ' ἀρχὴν, νὰ ὑποχωρήσῃ μέχρι τέλους. Ἀλλ' ἔκτοτε μοῦ ἔδωκε νὰ ἐννοήσω ὅτι ἐθεώρει τὰς προσπάθειάς του ὡς προσωρινὰς ν' ἀποτύχουν καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἰσχυρισμῶν του ἀνεφέρθη εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ γαλλικοῦ τύπου καὶ πρὸ παντὸς τοῦ «Χρόνου» ὁ ὁποῖος ἐπετίθετο σφοδρῶς ἐναντίον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου κατηγορῶν αὐτὸν ἐπὶ κακοπιστίᾳ καὶ εἰσηγούμενος τὴν ἐντονον ἐφαρμογὴν τῶν πιεστικῶν μέτρων τὰ ὅποια ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἶχον χαλαρωθῇ. Οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ Ζαῖμη, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἤρχισε μεταμελούμενος διότι ἐπέδειξε τόσῃν συγκαταβατικότητι χωρὶς καμμίαν ὠφέλειαν, ἀλλὰ πρὸς φανεράν βλάβην. Καὶ τὴν ταραχὴν του ἤλθεν νὰ ἐπιτείνῃ τὸ παράδοξον ἐπεισόδιον τοῦ Τατοῦ, (1) τὸ ὁποῖον, ὡς μοι εἶπε, προήλθεν ἀπὸ πράκτορας γαλλο-βενιζελικοὺς. Μοῦ ὠνόμασε μάλιστα καὶ τὸν γάλλον μηχανικὸν ὁ ὁποῖος ἡγήθη τοῦ ὠραίου αὐτοῦ ἐγχειρήματος. Ὀλιγώτερον εὐτυχεῖς δὲν ὑπῆρξαν αἱ τῇ ἰδίᾳ του πρωτοβουλία, ἀποστολαὶ τῶν πριγκήπων Ἀνδρέου καὶ Νικολάου, τοῦ πρώτου εἰς Λονδίνον, τοῦ δευτέρου εἰς Πετρούπολιν. Οἱ δύο πρίγκηπες θὰ ἐξήγουν εἰς τὰς Αὐλὰς τῶν δύο αὐτῶν Χωρῶν τὰς σκευωρίας τοῦ Βενιζέλου καὶ τῶν πρεσβευτῶν τῶν προστατῶν δυνάμεων. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἦτις ἀπήτησε χρονικὸν διάστημα δύο περίπου μηνῶν, δὲν ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ ἰδίᾳ ἐν Λονδίνω. Ἐξ ἄλλου, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐξάψῃ εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὴν τὴν ἐξημμένην Γαλλίαν, ἡ ὅποια εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν διείδε ἀπόπειραν τῆς Αὐλῆς τῆς Ἑλλάδος νὰ προκαλέσῃ τὸ ναυάγιον τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς διὰ τῶν βασιλικῶν της δεσμών.

Κατ' ἐκείνην σχεδὸν τὴν ἐποχὴν, περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου, ἤρχισαν αἱ πρώται ἡμῶν προελάσεις εἰς τὴν Ἡπειρον. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπέβλεπε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἢ εἰς τὴν κατάληψιν τῶν Καλαρρυτιῶν καὶ ἄλλου τινὸς σημείου. Ἐφ' ὅσον ἐντὸς τοιοῦτων ὁρίων περικλείετο ἡ προέλασις βασιζομένη

(1) Ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Βασιλικοῦ δάσους Τατοῦ καὶ ὁ κίνδυνος ὃν διέτρεξεν ἡ ζωὴ τοῦ Βασιλέως.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΛΑΓΚΟ

B'.

Θά ήτο άπλοϊκόν νά ζητήσω τήν αντίθετον άποψιν, τήν Ιταλικήν. Ο Έλληνισμός των Δωδεκανήσων έχει δύο αιτιάσεις: "Οτι κατέχονται άθαιρέτως και κατά παράβασιν πάσης δοθείσης ύποσχέσεως, τὰ νησιά των. "Οτι κατεχομένων τούτων, εφαρμόζεται καθεστώς άθαιρέσεως και πολιτικής συγχρόνως μωυπικής. Έάν δέ ύποτεθῇ, όπως εἶνε ανθρώπινον, ότι εἰς τὸ δεύτερον δυνατόν νά ήκούσθησαν και υπερβολαί ή και έφευρέθησαν—όπως ισχυρίζονται εἰ Ιταλοί—αιτιάσεις, ποία δικαιολογία διὰ τήν άθαιρέτον κατακράτησιν των νήσων, ώστε νά τήν ζητήσωμεν από των εκεί Ιταλικών άρχών; Αφού, έκτός του ότι αὐται θά προβάλλουν πάντοτε ότι εὐρίσκονται εἰς τὰ νησιά δυνατόν διεθνῶν συμφωνιών—εἰς τὰς όποιας μένον εἰ ένδιαφερόμενοι νησιῶται δέν ήκούσθησαν—τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς εἶνε γνωστόν ότι εἶναι άρχαί ύφιστάμεναι, έντεταλμένοι νά εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα και μίαν πολιτικήν.

Αλλ' από τοῦ ένδς σημείου εἰς τὸ ἕτερον ύπάρχει άπόστασις, ἐπὶ τῆς όποιας πολλοί Ρόδιοι εὐύπόλητοι έρριψαν πρωτοβούλως τήν γέφυραν μιᾶς συστάσεως: Δέν θά εἶνε άσχημα νά γνωρίσετε τὸν Γεν. Διοικητήν. Εἶνε άνθρωπος καλός και προσωπικῶς, ότι ήμπορεῖ κάμνει διὰ νά μειώνη τ' άποτελέσματα των ύφισταμένων του.

Εδῶ, πρὶν νά εἰσέλθωμεν εἰς τήν συνάντησιν, θά έπρεπεν ἴσως νά διαγράψωμεν τὸ περιβάλλον. Αλλ' αὐτὸ θά μάς έφερε διὰ πολλῆς μακρυῆς ὁδού εἰς τὸ θέμα μας. Ἄς περιορισθῶμεν λοιπὸν εἰς μόνον τὸ άμεσον, τὸ έγγύς περιβάλλον. Τὸ έντὸς τουτέστι τοῦ Διοικητικοῦ μεγάρου. Ο ἴδιος κ' εἰδῶ όπως και εἰς ἑλιν τήν πόλιν άέρας επιδείξεως επιδεικτικέως, μεγαλόχου και άκάμπτου σοβαρότητος ή όποία εἰταν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ή στενότητος τοῦ χώρου, δέν φαίνεται πολὺ επιτυχημένη, έφόσον ὅλα έμφανίζονται μικρά και άσήμαντα, αντιθέτως πρὸς τήν εύρύτητα ποῦ ζητεῖται νά τοὺς δοθῇ. Οπου και αν σταθῇ, με τήν ύπάρχουσαν κίνησιν, βλέπεις νά φυτρώνουν βραχίονες άντεινόμενοι εἰς φασιστικόν χαιρετισμόν. Η κίνησις δέν έχει ούτε καν τήν άφέλειαν τῆς συνή-

θείας. Γίνεται ὡς νά λέγῃ: Βλέπεις πῶς χαιρετῶ; Και ὁ άλλος άνταποδίδει. ὡς ν' άπαντᾷ: Εἴμεθα συνεννοημένοι!

Περὶ τὸν νά εἴπωμεν ότι τὸ επιφανειακόν αὐτὸ δέν έμποδίζει τήν σοβαρὰν έργασίαν. Αλλ' εἶνε και ὁ άναπόφευκτος συνοδός της, έφόσον αὐτή εκτελεῖται από καθεστώς. τὸ όποιον επιμένει νά έμφανίζεται ὡς σοβαρόν και νά τίθεται εἰς εφαρμογήν από κατώτερα άκομη ὄργανα, τὰ όποια αἰσθάνονται τήν ύποχρέωσιν νά επιδείξουν ζήλον...κατὰ τὸν τρόπον των μὴ άκραιφνῶν Ιταλῶν, των μὴ άκραιφνῶν Ρωμούνων. Τὰ ξερετε δὲ από καιρόν τὰ ὄργανα αὐτὰ κάθε δίαις.

Έννοεῖται ότι εἰς τήν σχολήν αὐτήν δέν ανήκει και δέν ήτο δυνατόν ν' ανήκη ὁ Γεν. Διοικητής. ἴσως ἴσως, πρὸς μεγαλειτέραν αντιδιαστολήν, εἶνε και φυσικῶς, εἰς τήν έξωτερικήν περίστασιν διαφορετικός. Γεμάτος, άνετος, με ξανθὰ μαλλιά και μεγάλη ὁμοίόχρωμα μουστάκια, εἶνε ὁ τύπος εκείνου, ποῦ λέμε συνήθως λεβεντάνθρωπον. Φαντάζομαι ότι ὁ κ. Λάγκο μόνον με τήν μακράν προπόνησιν τῆς εφαρμογῆς ὠρισμένης πολιτικής θά κατορθώνη νά φαίνεται ὀριμός, άσφαλῶς δὲ θά εἶνε εύχαριστημένος από ὠρισμένα μέτρα, τὰ όποια επιδίδει. Διότι έχει εὐρεῖαν έξουσίαν, εἶδος ύπατικής έξουσίας και νομοθετεῖ και εκδίδει διατάγματα.

Εκδίδει μάλιστα πολλὰ διατάγματα, πάρα πολλὰ διατάγματα και εἰ Ρόδιοι εἶνε ύποχρεωμένοι νά διαβάξουν κάθε ήμέρα τὸν «Μεσσατζέρο» γιὰ νά μάθουν κατὰ ποῖον νεώτερον τρόπον κανονίζεται διὰ τήν ήμέραν εκείνην ή άναπνοή των.

Εἶνε λοιπὸν άτομικῶς αγαθός και καλοπροαίρετος άνθρωπος ὁ κ. Λάγκο. Αλλ' εἶνε και διπλωμάτης από σταδίου και αντιπρόσωπος μιᾶς νεατέρας απλήστου Ιταλίας, ή όποία έρρίφθη άργά εἰς τὸν στίβον των μεγάλων κρατῶν κ' αἰσθάνεται νά τήν κεντρίξῃ δυνατὰ ή τὸσον συγκρατηθεῖσα με συμπαχίαις προπολεμικὰς ὁρεῖς της. Εἶνε, φαίνεται και...παλαιός μου γνώριμος. Διότι εἰσῆλθα, χωρὶς ν' άναγγελθῶ. Δηλαδή έστειλα τὸ επισκεπτήριόν μου εἰς τὸν Γ. Γραμματέα κ' ένῶ έπηγαίναμεν νά με παρουσιάσῃ, βλέπω τὸν κ. Λάγκο νά προχωρῇ φιλομειδῆς και νά με χαιρετᾷ προσέφων ν' ὀνομάζομαι.

—Έρχεσθε από τήν Αἴγυπτο, ήταν ή πρώτη του ὁμιλία. Υπάρχουν εκεί κάτι σκανδαλοποιοί ύπερπατριῶται ποῦ θορυβοῦν...

—Τὸ εὐρίσκετε λίγο, Έτσελέντσια νά βλέπῃ κανείς στὸ σπῆτί του ξένο νοικοκύρη;

—Έννοῶ τήν φιλοπατρίαν και τήν σεβομαι. Σέβομαι και κάθε αντίληψιν και κάθε θεωρίαν. Αλλὰ δέν θ' άνεχθῶ δρᾶσιν και διαστροφήν τῆς ἀληθείας. Καί ή διοίκησις εἰδῶ συκοφαντεῖται εκείθεν.

—Και αν άφήσωμε τὸ ζήτημα τῆς αρχῆς, Έτσελέντσια, κ' εἰλθωμεν εἰς τὰ καθεκαστα, δέν εἶνε δυνατόν νά φαντασθῶ ότι ὡς διοικήσις ή διοίκησις αὐτή μόνον άδικα παράπονα εἵλεται. Έχω ὀλίγας ήμέρας εἰδῶ και ήκουσα πληθος τοιούτων και παντός είδους. Ο καραμπινιέρος, ὁ περίφημος μαρεσιάλλο ὁμολογεῖται τύραννος των χωριῶν.

—Βεβαίως δέν εἶνε ὅλοι άγγελοι. Αλλ' εἰταν άκούω παράπονα, προσπαθῶ νά εξακριβῶσω τήν ἀλήθειαν και τιμωρῶ.

—Εγὼ βρίσκω, Έξοχώτατε, ότι αὐτὸ εἶνε ζήτημα αρχῆς. Κρατεῖ ή ἰδέα ότι ήλθατε σὲ κατακτημένον μέρος και ή εὐρεῖα έξουσία ποῦ έχει εἰς τὰ χέρια ένας έννοματάρχης τὸν κάνουν νά πιστεύῃ ότι ὅλοι ζοῦν από τὸ μέγεθος τοῦ έλέους του. Εἶνε εἰς ἄλλου και μυγάγγιαχοι.

—Εσᾶς σᾶς ένώχλησε κανείς.

—Εσκέφθηκα ότι δύσκολο θά ήτο νά μ' ενοχλήσουν. Καί έρμήνευσα τή σκέψιν μου μ' ένα μειδίαμα. Τὸ όποιον μειδίαμα μετέτρεψε τὸ θέμα σὲ ἄλλα:

—Ευρετε έχομε νά κάμωμε με λαὸ μεσημβρινὸ, εύφάνταστο, μεγαλοποιούντα...

—Αλλὰ και τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως εἶνε λαοῦ μεσημβρινοῦ κ' εύκολα φαντάζονται ότι έπειδὴ διοικοῦν έχομεν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ήσυχίας και τῆς άσφαλείας των πολιτῶν.

Τι νά σᾶς πῶ! Ευρετε τι θά πῇ νά μὴν μπορῇ κανείς νά μαζεύσῃ τὰ ξηρά κλαδιά τοῦ κτήματός του;

—Ναί, ξεύρω. Καί δι' αὐτὸ τὸ διάταγμα περὶ φυτείας μεταβάλλεται κατ' αὐτὰς ήπιώτερον.

—Και νά μὴν έχῃ τὸ δικαίωμα νά διατηρῇ μιὰ κατσίκα;

—Καί τὸ περὶ κτηνοτροφίας θ' ἀλλαχθῇ. Κατ' αρχήν έπρόκειτο νά προστατευθῇ ή άναδάσωσις, ή όποία άπειλεῖται από τὰ ζῶα...

Εἶπα παραπάνω ότι ὁ κ. Λάγκο φαίνεται καλοπροαίρετος άνθρωπος. Οφείλω νά προσθέσω ότι, διαρκούσης τῆς ὁμιλίας μου εἰφάνη ὅπωςδῆποτε και άφροντις, αν νά μὴ τὸν έγγίξουν τουτέστι και πολὺ αἱ μικρομέριμναι τὰς όποιας προκαλοῦν των δυστυχῶν μικροανθρώπων τὰ δάσανα. Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον έχομεν πολλήν δύναμιν οἱ τμηματάρχαι τῆς διοικήσεως και τὰ ἄλλα ὄργανα.

Δέν εἴχαμε νά ποῦμε περισσότερα. Έξήτησα μόνον νά μοι δοθῇ ἄδεια νά επισκεφθῶ και τ' ἄλλα νησιά.

—Δηλαδή ποῖα;

—Νά! Σύμη, Νίσυρο, Κῶ, έστέτερα...

—Κομπρέζα Λέρο; (περιλαμβανομένης και τῆς Λέρου);

—Μάλιστα.

—Πολὺ εύχαρίστως.

Κ' έδωκεν έντολήν σχετικήν.

Όταν έφευγα εἶδα νά έρχονται διάφοροι, οἱ όποιοι άπαρεγκλίτως έχαιρετοῦσαν με άνάτασι τοῦ βραχίονος. Άνταπέδιδα τὸν χαιρετισμόν άποκαλυπτόμενος και με παρατηροῦσαν περιέργως μ' ένα αἰσθημα δυσφορίας.

N. K.

Ο ΑΓΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΙΝ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

(Διάλεξις γενομένη έν τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. **Κωνστ. Μιλ. Καρατζίδου**).

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἡ θεωρία αὕτη, μέγα μέρος τῆς ἀληθείας ένέχει, ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα κατὰ τοῦτο φαίνεται ἡμῖν μὴ βαῖνον ὀρθῶς, καθόσον τοῦτο τὸ «εἰδικὸν πνεῦμα» τὸ διέπον ἐκάστης ἐπιστήμης ἕκαστον κλάδον, δέν εἶναι ποτὲ δυνατόν τοσοῦτον νά ἄλλοιοι τὸν ὑπ' αὐτοῦ διεπώμενον κλάδον, ὥστε νά καθιστᾷ αὐτὸν

δυσεπίγνωτον ὡς κλάδον τῆς ἐπιστήμης εἰς ἣν ανήκει. Πράγματι έν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιστήμῃ ἕκαστος αὐτῆς κλάδος διέπεται ὑπὸ εἰδικοῦ πνεύματος· ἄλλο πνεῦμα λ. χ. διέπει τὸ Ἀπνεύματος· ἄλλο πνεῦμα λ. χ. διέπει τὸ ἐμπορικόν, ἄλλο πνεῦμα τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν και ἄλλο τὴν Ποινικὴν και οὕτω καθέξις· ἐπὶ πάντων ὁμῶς ὑπερισχύει τὸ γενικὸν τῆς τοῦ

Τούτοις προσθετέα καὶ ἡ «μικρολεπτομέρεια» τῆς εἰδικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ διοικήσει τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Saar καὶ τῆς πόλεως Dantzig καὶ ἔχομεν πρὸς ἡμῶν ὁμῆν τὴν πραγματικότητα. Οὕτω καταπίπτει ὁ μανδύας τῶν ὑπερουσίων θεωριῶν καὶ τῶν τορνευτῶν ἐκφράσεων, δι' οὗ καλύπτεται ἡ ἀλήθεια, ἥτις καὶ βροντοφωνεῖ ἡμῖν ὅτι καὶ ἐν τῇ λεγομένῃ Κοινωνίᾳ τῶν Ἑθνῶν, οὐχὶ τὸ Δίκαιον, ἀλλ' ἡ **σκοπιμότης** καὶ τὸ **Δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου** εἰσὶν οἱ ρυθμισταί. Τῆς βράσεως δὲ ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ περίπτωσις αὕτη Κοινωνία, πᾶν ἄλλο ἢ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐδραζομένης, πανηγυρικῶς πλέον διαψεύδονται αἱ ἐλπίδες τῶν διανοηθέντων καὶ δραματισθέντων μίαν Κοινωνίαν Ἑθνῶν ὀργανωμένην κατὰ τὸ ὑπόδειγμα μιᾶς συγχρόνου ἀνθρωπίνης κοινωνίας, ἐν ᾗ βασικὴ ἀρχὴ θεωρεῖται ἡ ἰσότης πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀπέναντι τοῦ Δικαίου τῆς Ἡθικῆς.

Τρίτον. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς πραγματικὰς κυρώσεις, τὸ «Σύμφωνον» μίαν καὶ μόνην τοιαύτην περιέχει καὶ καθιεροῖ, τὴν τοῦ ἀρθροῦ 16, καθ' ἣν τὸ Κράτος ὡπερ, παρὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 12, 13 καὶ 15, ἤθελε προσφύγει εἰς πόλεμον, θεωρεῖται ipso facto, ὡς ἐνεργῆσαν πρᾶξιν πολεμικὴν καθ' ὅλων τῶν Κρατῶν τῆς Κοινωνίας, αἰτινα τότε ὑποχρεοῦνται νὰ διακόψωσι πάσας τὰς μετ' αὐτοῦ σχέσεις καὶ νὰ συντρέξωσι στρατιωτικῶς μετ' αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἡ κύρωσις αὕτη, πλὴν τοῦ ὅτι ἀφορᾷ **μόνον** εἰς τὰ ἀρθρα 12, 13 καὶ 15, ἔχει καὶ τοῦτο τὸ σφάλμα, ὅτι παρορᾷ τὴν **πυξίδα** τῆς § 4 τοῦ ἀρθροῦ 1, δι' ἧς τὰ Κράτη ὧν τὰ συμφέροντα συνδέονται πρὸς τὰ τοῦ «παρανομήσαντος» Κράτους, ἐξερχόμενα τῆς Κοινωνίας, ἀπαλλάσσονται τῶν ὑποχρεώσεων τῆς στρατιωτικῆς κατὰ τοῦτου ἐνεργείας.

Τοιοιτοτρόπως, ἡ μοναδικὴ αὕτη κύρωσις καθίσταται χάριτι φρούριον, προωρισμένον νὰ σαρωθῇ καὶ ἀπὸ τὴν ἐλαφροτέραν ὀπλὴν τοῦ ἀνέμου τοῦ Συμφέροντος καὶ τῆς Σκοπιμότητος. Τί δὲ νὰ εἴπη τις περὶ τῆς § 6 τοῦ ἀρθροῦ 8 καθ' ἣν «τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας, ὑποχρεοῦνται ν' ἀνταλλάσσωσιν **εὐλογιστάτα** (!) καὶ **πληρῆστάτα** (!!), πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν κλίμακα τῶν ἐξοπλισμῶν αὐτῶν, τὰ στρατιωτικὰ, ναυτικά καὶ ἀεροπορικὰ προγράμματα καὶ τὴν κατάστασιν τῶν δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ πολεμικοὺς σκοποὺς βιομηχανικῶν

των»; Οἱ ταῦτα συνομολογοῦντες διπλωμάται ἡστέζοντο καὶ ἀλλήλους ἐμυκτήριζον ἢ ἐσπούδαζον; Ἀλλὰ τότε διατὶ εἰς τὴν ἄνω διάταξιν δὲν προσέθετον ὅτι ἕκαστον μέλος τῆς Κοινωνίας ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ εἰς τὰ λοιπὰ, ἐν εἴδει ἐγκυκλίου, τὰ σχέδια τῶν ὁχυρωματικῶν αὐτοῦ ἔργων καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ κινητοποιήσεως σχέδια τοῦ Ἐπιτελείου του; ! Ἡ κενὴ καὶ φυσικῶς ἀνεφάρμοστος αὕτη διάταξις, τῆς § 6 ἀρθ. 8, ἱκανὴν δίδει ἡμῖν λαβὴν ἵνα κρίνωμεν καὶ περὶ τοῦ συνόλου τοῦ «Συμφώνου».

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰ «πεπραγμένα» τῆς περιπτώσου Κοινωνίας, αἵτινα ὑπὸ τῶν Διεθνολόγων παρουσιάζονται ὡς τεκμήρια τῆς κατισχύσεως τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ συνεπῶς τῆς σημερινῆς ἀναμφισβητήτου, κατ' αὐτοὺς, υπάρξεως τοῦ Δ. Δικαίου :

α) Ὡς πρῶτον «κατόρθωμα» τῆς Κ. Τ. Ε. φέρεται ὁ παρὰ τὴν Βίλναν καθορισμὸς τῶν Πολωνολιθουανικῶν συνόρων. Δυστυχῶς ὁμοῦ. Τούτου τοῦ κατορθώματος τὴν σπουδαιότητα ἐκμηδενίζει ἀφ' ἐνός μὲν τὸ γεγονός ὅτι ἦτε Πολωνία καὶ ἡ Λιθουανία, **ὄντα Κράτη μικρά**, δὲν ἠδύναντο ἄλλως νὰ πράξωσι ἢ νὰ δεχθῶσι τὴν ὑπ' ἐκείνης ἐπιβληθεῖσαν λύσιν, ἀφ' ἑτέρου δέ, τό και σπουδαιότερον, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα ἐπανῆλθεν ὀξὺ πρὸς μὴνός περίπου, λόγῳ τῆς ὑπὲρ τῆς Λιθουανίας ἀναμίξεως τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, ἀνταγωνιζομένης ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τὴν Γαλλίαν καὶ ταύτην δὲ τὴν φορὰν ἡ Κ. Τ. Ε. δὲν κατόρθωσε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ μίαν ὁπωσδήποτε δριστικὴν λύσιν, ἀλλὰ μίαν λύσιν νόθον.

β) καὶ γ) ὡς ἕτερον «κατόρθωμα» ἀναφέρεται ἡ ὑπὸ τῆς Κ. Τ. Ε. διευθέτησις τῆς μεταξὺ Σουηδίας καὶ Φιλανδίας διαφορᾶς περὶ τοῦ ἀρχιπελάγους Aaland. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο οὐδεμίαν βαρύνουσα παρουσιάζει, ὡς οὐδὲ τὸ κατόρθωμα τοῦ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Πολωνίας καθορισμοῦ τῶν ἐν τῇ Ἀνω Σιλεσίᾳ συνόρων αὐτῶν, καθ' ὅσον, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν προκειμένου περὶ Λιθουανίας καὶ Πολωνίας, ἦτε Φιλανδία καὶ ἡ Σουηδία καὶ ἡ τότε Γερμανία ἦσαν **Κράτη μικρά**, μὴ δυνάμενα νὰ ἀντιταχθῶσιν εἰς τὰ κλεῦσματα τῆς Κοινωνίας. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ εἰρηνικὴ διευθέτησις τῶν μεταξὺ τούτων διαφορῶν, οὐδαμῶς εἶναι ἀποκλειστικὸν ἀποτέλεσμα τῆς υπάρξεως τῆς Κοινωνίας, καθότι καὶ πρὸ ταύτης, ὁσάκις μικρὰ Κράτη ἤρριζον πρὸς ἀλλήλα, ἐπεμβαίνουσαι αἱ Δυνάμεις διὰ τοῦ ὕλικου αὐτῶν κύρους (ὁσάκις τοῦτο συνέφερον αὐταῖς), ἔλυον εἰρηνικῶς

κῶς τὰς διαφορὰς. Ἀντιθέτως ὁμοῦ πρὸς τὰ ἄνω, τὸ περίφημον ἐπεισόδιον ἢ μᾶλλον κακούργημα τῆς Κερκύρας τοῦ Αὐγούστου 1923, καταπίπτει πάντα καλῆς πίστεως συζητητῆν, ὅτι ἡ περίπτωσις αὕτη «Κοινωνία» εἶναι **κατασκευάσμα θνησιγενές, οἰκοδόμημα σαθρὸν** ἐκ θεμελίων κλονιζόμενον ὁσάκις ἤθελε καταφύγει ὑπὸ τὴν στέγην αὐτοῦ **μικρὸν** Κράτος, αἰτούμενον προστασίαν κατὰ τῶν αἰθαιρειῶν Κράτους **μεγάλου**. Ἡ Κ. Τ. Ε. ἔσπευσε νὰ ὑποχρεώσῃ ἡμᾶς, ἐν δικαίῳ τότε εὐρισκομένους, νὰ ἐκκενώσωμεν παραχρῆμα τὴν περιοχὴν Πετριτσίου καὶ νὰ καταβάλωμεν ἑκατομύρια λεβίων τῇ Βουλγαρίᾳ ὡς ἀποζημίωσιν, ἐνῷ μάλιστα **εἴχομεν λαμβάνειν** παρ' αὐτῆς τὰ ὑπόλοιπα τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως, ἀντιθέτως δὲ ἐν τῷ ἐπεισόδῳ τῆς Κερκύρας, αὕτη ὑπεχρέωσε, διὰ τῆς στάσεώς της, ἡμᾶς τοὺς ἀνισχύρους, τοὺς προπηλακισθέντας τοὺς βομβαρδισθέντας καὶ δολοφονηθέντας, νὰ πληρώσωμεν εἰς ἐπίμετρον καὶ 50.000.000 λιρετῶν, καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ πρὸς 76 ἐνιαυτῶν, ὁ στόλος τοῦ Πάρκερ, ὑπεχρέου ἡμᾶς νὰ πληρώσωμεν 180.000 δρ. διὰ τὰ **ἀθλία δάκη** τοῦ Πατσιφίκου. Ἰδοὺ αἱ ἐπιτυχίαι τὰ κατορθώματα καὶ ἡ πρακτικὴ

δράσις τοῦ **καχεκτικοῦ τέκνου** τῶν συνθηκῶν τῆς Εἰρήνης.

Κατόπιν τούτων οὐδεὶς βεβαίως ἤθελε ξενισθῇ πρὸς τῆς **περιφρονητικῆς** τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς **ἀποχῆς** ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἄλλοπροσλάου ὀργανισμοῦ καὶ πρὸς τῆς ἐξ αὐτοῦ, κατὰ τὸ 1926, πανηγυρικῆς ἀποχωρήσεως τῆς Βραζιλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας, βαρυνθεισῶν νὰ βλέπωσι τὴν διὰ τὴν σκέπην τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἡθικῆς.

Ἐκ τῆς ἄνω συντόμου ἐρεύνης τοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. θεσμοῦ, ἀρκούντως, νομίζομεν, ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ παρὰ τῶν Διεθνολόγων λεγόμενα, ὅτι διὰ τῆς Κ. Τ. Ε. ἐπραγματώθη τελείως ἡ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἰδέα καὶ πλήρως διεπιστώθη ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ, ἀποδεικνύεται, λέγομεν, ὅτι εἰσὶ «ἔπεα πτερόεντα», κενὰ καὶ ὑπερούσιοι φράσεις, πόρρω τῆς ἀληθείας ἀπέχουσαι. Ἀποδεικνύεται ὁ πόσον δίκαιον εἶχεν Φρειδερίκος ὁ Μέγας λέγων ὅτι «τὸ Δ. Δίκαιον εἶναι **μάταιον φάντασμα**, ὅπερ στρωννύουσιν οἱ ἡγεμόνες εἰς τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς προκηρύξεις αὐτῶν καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ παραβιάζουσιν».

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ Βουλὴ ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας της μετὰ τὴν κυβερνητικὴν κρίσιν καὶ ἡ νέα Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Ζαῖμην ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην μετ' ὀκτώδεως δηλώσεις ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων. Αἱ ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις οὐδόλως προήγαγον τὴν δλὴν κατάστασιν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε ψήφον ἐμπιστοσύνης. Μένουν ὅμως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὰ ζητήματα τῶν δανείων, τὸ ζήτημα τῆς δίκης τοῦ Δικτάτορος, τὰ προφυγικὰ καὶ ἀκόμη τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, ἥτις πανταχόθεν διασαλεύεται, ὡς ἐκ τῆς πίσεως ἣν αἰσθάνονται αἱ λαϊκαὶ τάξεις ἐκ τοῦ ὄγκου τῶν φορολογικῶν. Τὰ ἐν Κρήτῃ ἀναρχικὰ γεγονότα ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα τινὰ πρὸς ἄρσιν τῆς δυσφορίας. Ἀλλὰ τὰ μέτρα ταῦτα κατ' οὐδὲν προήγαγον τὴν θέσιν τῶν πολιτῶν οικονομικῶς, ἀποτελοῦντα ἀπλῶς ἀναστολὴν λύσεως. Ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις μετὰ παρελκυστικὰς τάσεις ἀντιμετωπίζει τὸ ζήτημα τῆς

μισθοδοσίας τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ τῶν προσφύγων, τὰ ὅποια ὡσαύτως συνδέονται μετὰ τὸ ὅλον οικονομικὸν ζήτημα καὶ τὴν ἰσοσκέλιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἣν ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ ἡ Κυβέρνησις μέχρι τοῦ 1930, κατὰ τὸ σύμφωνον τοῦ νέου δανείου, τὸ γενόμενον εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ συνήλθον εἰς συσκέψεις τὰ διάφερα Κόμματα καὶ ἔλαβον ἀποφάσεις περὶ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ στάσεως αὐτῶν, τόσον διὰ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐδοσιότητος. Οἱ Προοδευτικοὶ καὶ οἱ φίλοι τῶν προσφύγων ἐδείξαν σημεῖα ἀπειθαρχίας. Ἀντιθέτως οἱ ἀντιπολιτευόμενοι παρόντων ὅλων συνήλθον εἰς σύσκεψιν καὶ οἱ μὲν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος δι' ἀνακοινωθέντος ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ τροποποιήσουν τὴν στάσιν τῶν ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ τῆς Δημ. Ἐνώσεως ὅτι θὰ καταψηφίσουν τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι Βασιλόφρονες

συνήλθον και αντίλλαξαν σκέψεις, ελέχθη δὲ ὅτι πρόκειται νὰ συμπήξουν νέον Κόμμα βλαστοφρόνων και μετὰ τῶν ἐκτὸς τῆς Βουλῆς πολιτευομένων.

Τὸ ζήτημα τῆς δίκης τοῦ Δικτάτορος ἀναβάλλεται και πάλιν. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα μεταφορά αὐτοῦ εἰς τὴν Αἴγιαν, και ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς νήσου εἰς Ἀθήνας ἀξιώσει τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, συνετέλεσεν ὥστε νὰ λείψῃ ἡ ἱστορία τῆς ἀπολογίας του. Μένει ὅμως ἀκαθόριστον τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου τῆς δίκης του και διὰ τοῦτο ἐκυκλοφόρησεν ἡ φήμη ὅτι ἡ δίκη θὰ μταιωθῇ και θ' ἀπελαθῇ οὗτος εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Τὸ ψήφισμα τῶν παλαιοημερολογιτῶν κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ ἀληθῶς γεγονός λίαν σημαντικόν, διότι καθίσταται φανερόν πόσον ἐκορυφώθη ἡ ἀγανάκτησις τῶν πιστῶν χριστιανῶν κατὰ τῶν μέτρων,

ἀπὸν ἐφαρμόζονται πρὸς ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἐπιβολῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου. Εἶνε δὲ ἄλλως τε γνωστὸν ὅτι εἰς ζητήματα θρησκευτικὰ ἡ πλειοψηφία και ὁ διωγμὸς ἐντείνουσι τὸν φανατισμὸν και δημιουργοῦν μάρτυρας, δι' ὧν ἀντὶ νὰ σδύνει, ἀξιάγει και ὀγκοῦται ἡ ἀγανάκτησις και ἡ ἐξέγερσις τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ ἐπεισῶδιον ἐξ ἄλλου μεταξὺ τοῦ Μ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν και τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος, δηλώσαντος, συνεδριαζούσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι κακῶς ἐφηρμόσθη τὸ νέον ἡμερολόγιον τὸ δημιουργήσαν διχασμὸν ἐμφανίζει τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐν ἀνωμαλίᾳ, και τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν διαφωνίᾳ. Ποία λύσις θὰ δοθῇ ἐν προκειμένῳ εἶνε ἄγνωστον πάντως ἡ τιμωρία τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος δὲν πρόκειται νὰ ἐπικρατῇ τὴν διασαλευθεῖσαν γαλήνην ἣτις ἐπεκράτει εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Η ΒΟΥΛΗ

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης 16 Φεβρουαρίου ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Α. Ζαΐμης ἀνέγνωσε τὰς κάτωθι προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς νεᾶς Κυβερνήσεως.

«Καταρτισθεῖσα ἡ παρούσα Κυβέρνησις ὡς και αἱ ἀμέσως προηγούμεναι διὰ τῆς συμπράξεως πλειόνων τοῦ ἐνὸς κομμάτων, θὰ ἀποβλέψῃ πρὸς πάντας εἰς ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ἐπίλυσις δὲν δύναται νὰ χρονίσῃ ἀνευ δυσχερῶν διὰ τὴν χώραν συνεπειῶν. Ὡς τοιαῦτα κεφαλαιώδη ζητήματα κρίνει ἡ Κυβέρνησις τὴν κατάρτησιν τῆς Γερουσίας, πρὸς ἀρτίαν τοῦ πολιτεύματος λειτουργίαν, τὴν συμπλήρωσιν και παγίωσιν τῆς δημοσιονομικῆς ἐξυγιάνσεως, τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων και τὴν προαγωγὴν τῆς προσφυγικῆς ἐγκαταστάσεως. Ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἀναγκαῖον πρὶν ἢ προβῇ ἀναλυτικώτερον εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῶν γνωμῶν αὐτῆς, ὅς ἐν συνόψει πρὸς μικροῦ ἡκούσατε, νὰ ὑπομνήσῃ ὑμῖν, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος παραμένει οἷα ἐχαράχθη ὑπὸ τῆς Οἰκουμένης Κυβερνήσεως.

Συνεχίζουσα ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπὸ τῆς 4 Δεκεμβρίου 1926 τηρουμένην και ἐκ τῶν πραγμάτων δικαιοθεῖσαν δημοσιονομικὴν τῆς πολιτικῆς θέλει καθορίσει τὰ περαιτέρω μέτρα τῆς συμφωνίως πρὸς τὰς πραγματικὰς τοῦ τόπου συνθήκας και πᾶσαν θέλει καταβάλλει προσπάθειαν ὥστε, ἀπ' ἐνὸς ἡ ἀνελλιπὴς τῶν ἐσόδων

πραγματοποιήσῃ συντελῆται μεθοδικῶς πρὸς ἀποφυγὴν ὑπερμέτρων πιέσεων, ἀπ' ἐτέρου δέ, τὰ ἐξοδα περιλαμβάνοντα τὰς ἀναγκαῖας δαπάνας μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ ὅρια τὰ ὁποῖα χαράσσει ἡ θεμελιώδης υποχρέωσις τῆς ἰσορροπήσεως τῶν δημοσίων οικονομικῶν. Διὰ νομοσχεδίου δημοβλημένου ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τούτων εἰς τὴν Βουλὴν θέλει ληφθῇ πρόνοια ὅπως ἡ εἰσπραξις τῶν καθυστερουμένων ἐκ παλαιῶν χρήσεων ὀφειλῶν κατανεμηθῇ εἰς 12 τριμηνιαίας δόσεις, ἐξοφληθῶν τούτέστιν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ἢ τῆς βεβαίωσεως τοῦ φόρου, ὡσαύτως δὲ διὰ διοικητικῶν μέτρων θὰ διευκολυνθῇ ἡ καταβολὴ τῶν φόρων ὧν ἐβράδυνεν ἡ βεβαίωσις και ἰδίως τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος διὰ τμηματικῶν καταβολῶν μέχρι τέλους τῆς τρεχούσης χρήσεως ἥτοι μέχρι τέλους Ἰουλίου.

«Ἐλλικρινῶς λυπεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ λάβῃ ἀμέσους ἀποφάσεις περὶ βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων λειτουργῶν πρὶν ἢ συγκεντρωθῶν ἐμπορεῖς ἐνδείξεις ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπουσαι τὴν διάθεσιν εὐρυτέρων πιστώσεων, ἀνευ κλονισμοῦ τοῦ οικονομικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ Κράτους. Προθύμως ἐν τούτοις θὰ ἐπιληφθῶμεν ἀπὸ τοῦδε

τῆς μελέτης ἐτέρων μέτρων δυναμένων νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ὀλικὴν ἀνακούφισιν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων λαμβάνοντες συντόμως τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπὶ ὑγειῶν βάσεως ἰδρύσεως Συνεταιρισμῶν καταναλώσεως και ἐξασφαλίσεως εὐθηνῆς στέγης εἰς τὰ ὅργανα τοῦ Κράτους, ὡσαύτως ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ἀμέσου ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων τῶν ἀφωρῶντων τὴν κατάστασιν τῶν Δημοσίων λειτουργῶν και τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὸ Κράτος θέλομεν καταθέσῃ τὸ καθ' ἑλὰ ἤδη ἑτοιμὸν Νομοσχέδιον περὶ τοῦ Καταστατικοῦ τῶν ὑπαλλήλων Χάρτου οὗτος θέλει ἐπιδιωχθῇ ἡ ταχεῖα ἐπιψήφισις, ἐπιφερομένων εἰς αὐτὸ τῶν τροποποιήσεων τῶν ὁποίων τὴν χρησιμότητα θέλει καταδείξῃ ἡ διεξαχθησάμενη συζήτησις. Ἐπιδεικνύουσα οὕτω ἡ Κυβέρνησις ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ὑπὲρ τῶν ὀργάνων τοῦ Κράτους, ἔχει ἐκ παραλλήλου τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀσκήσῃ αὐστηρὸν κολασμὸν κατὰ πάσης παρεκτροπῆς διασειούσης τὴν πειθαρχίαν και τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Ἐν συνεφεῖα πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην θέλει κατατεθῇ ὅσον οὕτω εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον συμπληροῦν τὴν ἰσχύουσιν Νομοθεσίαν διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν τιμωρίαν τῆς ἀπεργίας ἢ τῆς προτροπῆς πρὸς ἀπεργίαν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐχούσα ἐν τέλει ἡ Κυβέρνησις πρὸς ὀφθαλμῶν ὅτι καθίσταται ἀδύνατος ἡ ὑπαρξίς ὑγειοῦς οικονομίας ἀνευ ἀποκαταστάσεως σταθερᾶς νομισματικῆς βάσεως θέλει ἐπιδιώξει τὴν ἀμέσον ἐπιψήφισιν τῶν μέτρων τῶν συναφῶν πρὸς τὴν ἰδρύσιν τῆς ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς και τὴν καθιέρωσιν τῆς νομίμου σταθεροποιήσεως. Ἐπὶ πλέον ἐν ἐκ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα κρίνομεν ἀναγκαῖα πρὸς ἀρτίωσιν τοῦ τραπεζικοῦ ἡμῶν συστήματος και τὴν ἐπέκτασιν και βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς πίστεως εἶναι και ἡ ἰδρύσις ἀνεξαρτήτου Γεωργικῆς Τραπεζῆς περὶ τῆς ὁποίας ἐλήφθη ἐπαρκὴς πρόνοια ὥπως τὸ μὲν διαθέτῃ τὰ ἀναγκαζοῦντα κεφάλαια διὰ τὰς ἐργασίας τῆς τὸ δὲ κατοχυρωθῇ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ προορισμοῦ τῆς κατὰ τῶν πολιτικῶν ἐπεμβάσεων.

Διὰ τῶν μέτρων τούτων θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις ὅτι συμπληροῦται και ἀσφαλίζεται τὸ μέχρι τοῦδε συντελεσθὲν ἀξιοσημειωτὸν ἔργον πρὸς ἐξυγιάνσιν τῶν οικονομικῶν τοῦ Κράτους, και ὅτι δύναται ἀκωλύτως ἤδη νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν ἐθνικῆς οικονομίας διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἰδίως μεγάλων δημοσίων ἔργων προωρισμένων νὰ διανοίξουν νέους ὁρίζοντας εἰς τὰς παραγωγικὰς τοῦ

ἔθνους δυνάμεις. Καὶ ἐν τοῖς πρώτοις μετὰ τῶν ἔργων τούτων καταλέγονται τὰ ἔργα τῆς ὁδοποιίας, τῶν ἐποίων ἢ ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέρα ἐναρξίς ἀποτελεῖ ἐθνικὴν αὐτόχρημα ἀνάγκην και ἐπιταγὴν ἀμεσώτατα συνδεομένην πρὸς τὴν τύχην τοῦ Δημοσίου προϋπολογισμοῦ, οὗτινος αἱ διὰ τὴν κατασκευὴν και συντήρησιν τῶν ὁδῶν πιστώσεις ἐμειώθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐπὶ τῇ προδλέψει τῆς ταχέως συνομολογήσεως τοῦ δανείου τῆς ὁδοποιίας. Ἐλαβε πρὸς τοῦτο τὴν ἀπόφασιν ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν ἀμέσον τῆς Βουλῆς ἐξέτασιν και κρίσιν ἑλὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ προστάτως διενεργηθέντος διαγωνισμοῦ ὅπως ἐν πλήρει γνώσει τῶν πραγμάτων και ἀνευ πολιτικῆς δεσμεύσεως λάβῃ αὕτη τὰς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ και μόνον συμφέροντος ὑπαγορευμένας ἀποφάσεις. Ὡσαύτως ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἀποξηραντικῶν και ἀρδευτικῶν ἔργων τοῦ Στρυμῶνος, τῶν Φιλίππων και τῆς Θεσσαλίας προκαίγουσα διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας εἰς τὴν συνομολόγησιν συμβάσεως τὴν ὁποίαν ἐν καιρῷ θέλει θέσει ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν.

Ἐν τῶν κυριωτέρων τῆς Κυβερνήσεως μελημάτων θὰ εἶναι ἐπίσης ἡ συντονωτέρα ἐκκαθάρισις τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, πρῶτον μὲν διὰ τῆς καταλλήλου διαθέσεως τοῦ προϊόντος τοῦ συμπληρωματικοῦ δανείου διὰ τὴν σύμμετρον ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν και ἀστῶν προσφύγων, δεύτερον δὲ διὰ συντόνου μερίμνης διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας καθὼς και εἰς ἐπίσπευσιν τῆς καταβολῆς ἐντὸς τῆς ταχυτέρας προθεσμίας και κατὰ τὴν τηρηθεῖσαν μέχρι τοῦδε θάσιν, τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ συμπληρωματικὸν μητρώον δικαιοῦχους και τέλος διὰ τῆς κατὰ τὸ δυνατόν βελτιώσεως τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης τὰς ἀποζημιώσεις τῶν Ἑλλήνων ὀπηκόων.

Ἡ ἐπίσπευσις τέλους τῆς δίκης τῶν ἀδικημάτων τῆς δικτατορίας ἀποτελεῖ κατὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως ἐνδεδειγμένην μερίμναν τῆς ὁποίας τὴν σημασίαν δὲν δύναται, φρονόμεν νὰ παρίδῃ οὐδὲ νὰ ὑποτιμήσῃ ἡ Βουλὴ.

Ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἀναγκαῖαν τὴν ἐν τισὶ τροποποιήσιν και συμπλήρωσιν τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας τῆς διευρύνσεως τὰς τῆς δημοσίας τάξεως και ἀσφαλείας. Σχετικαὶ προτάσεις ὑποβλήθησονται ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν και ψήφον.

Δὲν εἶναι ἄγνωστοι εἰς τὴν Βουλὴν αἱ κε-

ἐκτελέσεως, ἀποφυγὴν ἐπομένως πολλαπλασίων ἐξόδων ἀνάγκης ἀνακατασκευῆς κατὰ τὴν ἰδεΐαν εἰς τὴν ἀποβλέπει τὸ διαγώνισμα.

Περὶ τῆς ὑπὸ τὸ νέον χαμηλὸν ὄριον τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων ἔργων νέας ἐκπτώσεις τῶν ἀνταγωνιστῶν μας δὲν θ' ἀσχοληθώμεν, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἀρμοδία διεύθυνσις Δημοσίων ἔργων τὴν θεωρεῖ ἀποκρουστέαν καὶ ἀκατανόητον, ὡς μὴ καταλείπουσαν οὐδὲν σχεδὸν κέρδος ὑπὲρ τοῦ ἐργολήπτου. Εἶναι φυσικὸν ἄλλως τε καὶ σύνηθες, μειοδότης μὴ προκρινόμενος νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀπεγνωσμένην ἐξουτέλειαν τῶν τιμολογίων παρασκευάζων οὕτω σύγκρισιν μεταξὺ πραγματικῶν καὶ φανταστικῶν ἀριθμῶν, ἥτις νὰ φέρῃ σύγκρισιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐργοδότη καὶ ἐντεῦθεν ματαίωσιν ἢ ἀναβολὴν τῆς ἐργασίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, προκειμένου περὶ ἔργων ἐκ τῆς καλῆς ἐκτελέσεως τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται αὐτὴ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας, μετὰ τὴν διατυπωθεῖσαν πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀξίωσιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἐκπτώσεως τῶν τιμολογίων μας—ἐσφ. καὶ κολακευτικὴν βεβαίως, ὅτε ἐγκαταλείπομένου οὕτω σιωπηρῶς τοῦ μειοδότη—δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ἐπωφεληθώμεν τοῦ γεγονότος ὅτι ἀπομένονεν κατ' οὐσίαν μόνοι κρινόμενοι. Ἀνέθεμεν ἡδὴ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Βουλῆς διὰ τὸν καθορισμὸν τιμολογίων, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι καὶ τὸ Δημόσιον δὲν θὰ κάμῃ κατάχρησιν τῆς ἐλευθερίας ταύτης εἰς βάρος μας καὶ θὰ καθορίσῃ τελικῶς τιμὰς ἐξασφαλιζούσας πρωτίστως οὐχὶ τὰ ἐφήμερα, ἀλλὰ τὰ διαρκὴ συμφέροντα τοῦ κράτους καὶ τῆς χώρας.

Διατελούμεν μετ' ἐξόχου ὑπολήψεως
Α. Ε. Β. Ε. «Π. Γ. Μακρῆς καὶ Σία»,
Γ. Ε. Ε. «Ἐργοληπτικὴ», «Ἐργον»,
Α. Ε. «Ἀσφαλτικὰ ἔργα» Α. Ε. «Τέκτων», Α. Ε. «Κάδμος», Α. Ε. «Ἐρθρα»
Α. Ε. «Γεν. Ἐτ. Τεχν. Ἐκτελέσεων»
Α. Ε. «Ἐτ. Μονίμων Ὀδοστρωμάτων» καὶ «Πανελληνίος Σύνδεσμος Ἐργοληπτῶν».

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐξ ἄλλου ὁ Ὀμιλος Μακρῆς ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸν τύπον τὴν κάτωθι δῆλωσιν:

Αἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Τεχνικαὶ Ἐταιρίαι, αἱ συνεργαζόμεναι μετὰ τῆς Ἐταιρίας Μακρῆ διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἔργων δ-

δοποιίας, δηλοῦμεν ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει περίπτωση ὅπως συνεργασθώμεν μετὰ τοῦ Ὀμίλου Πρεζάνη—Καψαμπέλη εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν λόγῳ ἔργων, ἐὰν τυχὸν ἢ σύμβασις ἤθελε κατακυρωθῇ ἐπ' ὀνόματι τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Εἰς τὴν δῆλωσιν ταύτην ἀναγκάζομεθα νὰ προσδῶμεν διὰ τοῦ Τύπου, διότι πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὰς προσνάτους σχετικὰς συζητήσεις ἐγένετο παραδόξως χρῆσις τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι δῆθεν εἰς περιπτώσιν κατακυρώσεως τῶν ἔργων εἰς τοὺς ἀνταγωνιστάς μας τούτους, καὶ πάλιν θὰ ἐξετελεῖτο μέγα μέρος τῶν ἔργων παρὰ τῶν Ἐταιριῶν μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1928

Αἱ μετὰ τοῦ Ὀμίλου Μακρῆ συνεργαζόμεναι
Τεχνικαὶ Ἐταιρίαι

Γ. Ε. Ε. Ἐργοληπτικὴ, «Ἐργον», Α. Ε.
«Ἀσφαλτικὰ ἔργα» Α. Ε., «Τέκτων»
Α. Ε., «Κάδμος» Α. Ε., «Ἐρθρα» Α. Ε.
«Γεν. Ἐτ. Τεχν. Ἐκτελέσεων» Α. Ε.,
«Ἐτ. Μονίμων Ὀδοστρωμάτων».

Ο Β' ΤΟΜΟΣ

ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΟΥΝΑΡΗ

Δηλοῦται ὅτι ὁ Β' Τόμος τῆς Ἱστορίας Δ. Γούναρη, τοῦ κ. Γ. Μάλλωσι, εὐρίσκειται ὑπὸ τὰ πιεστήρια. Ἡ βραδύτης τῆς μεταφράσεως καὶ ταξινομήσεως τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τῆς δίκῃς τῶν 6 αἰνῶν θὰ περιληφθῶν ἐν τῷ τόμῳ, ὑπῆρξεν ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας του. Ἀς ληφθῇ ἐξ ἄλλου ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ τόμος οὗτος θὰ εἶναι κατὰ πολὺ ὀγκωδέστερος τοῦ πρώτου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—Κον Ν. Μ. Καρλόβασι Σάμου.— Ὁ κ. Γ. Μάλλωσις λόγῳ τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως δὲν ἤρξατο εἰσεῖν τῆς περιόδου του. Θὰ ἐπισκεφθῇ πάντως καὶ τὴν Σάμον.

—Κανόσιον Βασιλόφρονος—Πειραιᾶ. Δηλαδή ἐπανάληψις μιᾶς νέας ἐκστρατείας εἰς Οὐκρανίαν! Ἡ ψευδολογία καὶ ἡ ἀπάτη θὰ ὀργιάσουν καὶ πάλιν ἐπιχειρήσεων ἐκλογῶν. Φυλαχθῆτε!

—Σπ. Δούκας, ἐνταῦθα.— Ὅστε κατὰ τὴν λογικὴν σας ἂν ἔξαφνα ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἠθέλη νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ Βασιλικὸν στρατόπεδον, ἡμεῖς θὰ τοῦ ἀπαγορεύσωμεν τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὸν ἀγῶνα; Θὰ νικήσωμεν ὄντες περισσότεροι ἢ ὀλιγότεροι; Μὲ τοιοῦτου εἶδους ἀνοήτους σκέψεις θ' ἀγωνισθώμεν;

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΓΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «ΟΙΝΟΒΟΤΡΥΣ»
Ἐταιρικὸν κεφάλαιον ὁλοκλήρως καταβεβλημένον Δρχ. 10.000.000.—
Ἀποθεματικὸν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 11.616.111.—

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Ἐν Μύλοις (Ἀθηνῶν), Ἐλευσίνι, Καλόμας, Θεσσαλονίκῃ, Ἀχαΐᾳ, Πάρῳ, Κίμῃ, Βελίκα, Γαστούνη, Βραχατίῳ, Λευκάδι, Σάμῳ, Ἀλιβερίῳ, Μακροπούλῳ (Ἀττικῆς).

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οἶνοι: Λευκοί, Ἐρυθροί, Γλυκεῖς, Μοσχάτοι.
Οἶνόπνευμα Καθαρόν διὰ ποτοποιῶν καὶ μετουσιωμένον διὸ φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν.
Οἶνοι εἰς φιάλας: Ἐπιτραπέζιοι, τονωτικοί, θρεπτικοί.
Βερμούτ (ἐκ φυσικοῦ Μοσχάτου).
Ἀπόσταγμα οἶνου: Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ παλαιῶν ἀποσταγμάτων οἶνου, παραγωγῆς τοῦ ἐν Μύλοις Ἀποσταγματοποιείου.
Κοινὰ ἀρίστης ποιότητος ἐκ παλαιοῦ ἀποστάγματος.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΑΣΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Δέχεται καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μὲ τοὺς κάτωθι τόκους ἀπηλλαγμένους τελείως παντὸς φόρου.

ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Διὰ τρεῖς μῆνας	Δι' ἕξ μῆνας	Δι' ἑν ἔτος καὶ πλέον
8 0/0	8 1/2 0/0	9 0/0
ΕΙΣ ΛΙΡΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ἢ ΧΡΥΣΟΝ		
7 0/0	7 1/2 0/0	8 0/0

Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Δημοσίου σύμβασιν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς 5 Μαρτίου 1926, αἱ πρὸς τὴν Ἐταιρίαν καταθέσεις εἶναι προνομιοῦχοι ἀπαλασσομένης τῆς προσόδου τούτων ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη παντὸς φόρου δημοσίου, ἀπλοῦ ἢ συνθέτου ἢ οἰοῦνδήποτε ἄλλου δημοτικοῦ ἢ τοπικοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος.

Αἱ καταθέσεις χρησιμοποιοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου, δυνάμει τῆς ἰδίας συμβάσεως, πρὸς παροχὴν λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς γεωγούς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόκῳ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ,"

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3.000.000 ΔΡ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6—54

Τηλεγραφική Διεύθυνσις :

"ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ,"

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. ΑΡ. 5-77

Γραφεία φορτώσεων ἐν ΠΕΙΡΑΙ

Τηλ. ἀριθ. 2—63

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Ciment artificiel Portland) ἀνταποκρινόμενα εἰς τοὺς αὐστηροτέρους ἐπιστήμους κανονισμοὺς τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν δι' ἔργα ἐκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Béton armé λιμενικά, πλακοποιία, ἐπιστρώσεις, ὑποστρώσεις ὁδῶν, κατασκευὴ πλίνθων (τούβλων) καὶ ὀγκολίθων (ἀγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κέρωψ». Εἰδικὴ χονία, κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραυλικῶν ἀμμοκονιασμάτων διὰ συνήθεις λιθοδομάς, ἢ πλινθοδομάς, ἀντικαθιστῶσα μὲ πλεῖστα ὅσα προτερήματα τὰ ἀμμοκονιάματα ἐξ ἀσβέστου.

Πολὺ ταχύτερα πῆξις. Ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρα ἀντοχή, ὅθεν : Ταχύτης ἐκτελέσεως. Σημεῖα ἐλάττωσις τοῦ πάχους τῶν τοίχων, ἤτοι : Κέρδος εἰς χρῆσιμο χώρον καὶ οἰκονομία εἰς ἔργα καὶ καὶ ὄγκον λιθοδομῆς.

Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως δι' ἔργα λιμενικά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ & ΚΩΜΟΠΟΛΕΙΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Χημικά Λιπάσματα.—Εἰδικὰ σύνθετα λιπάσματα διαφόρων τύπων διὰ πᾶσαν ἐν γένει καλλιέργειαν καὶ ἀπλᾶ (ἄζωτοῦχα, ὑπερφωσφορικά, καλλιοῦχα).

Ὁξέα.—Θεικόν, Νιτρικόν, Ὑδροχλωρικόν, Θεικὸς σίδηρος, Περοσπορίνη.

Εἶδη ὑελουργεῖου.—Υελοπίνακες κοινοί (τζάμια) ἐπιτραπέζια εἶδη. Φιάλαι παντὸς εἶδους Δαμιζάναι κ.τ.λ.

Ἡ Ἑταιρεία ἔχει ἰδιαίτερον τμήμα ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ τὸ ὁποῖον παρέχει δωρεάν, προφορικῶς ἢ δι' ἀλληλογραφίας, πᾶσαν πληροφориαν δι' ὅλα τὰ γεωργικὰ ζητήματα καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων της.